

อบเชย

Cinnamomum bejolghota (Buch. - Ham.) Sweet

ชื่ออื่น

ขนุนมะแวง จวงตง (หนองคาย); เขียวใหญ่ (ตราด); ฉะยัด บริแวง (ระนอง); สมุลแว้ง ฝนแสนห้า (นครศรีธรรมราช); พะแ้ว โมงหอม มหาปราบ มหาปราบตัวผู้ (ภาคตะวันออก); แลงแวง (ปัตตานี); ระแวง (ชลบุรี); อบเชย (กรุงเทพฯ, อุดรดิตถ์)

ชื่อสามัญ

Cinnamon

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลาง ไม้ผลัดใบ สูง 15 – 20 เมตร เรือนยอดกลม เปลือกนอกสีน้ำตาลอมเทา เรียบ หรือแตกเป็นสะเก็ดสีเหลือง มีช่องอากาศกระจายอยู่ทั่วไป เปลือกในสีชมพู กระพี้สีขาว เปลือกและใบมีกลิ่นหอมแบบอบเชย ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม หรือเกือบตรงข้าม รูปขอบขนาน กว้าง 2.5 – 7.5 x 7.5 – 25 เซนติเมตร โคนใบมน ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม เนื้อใบหนาแข็งและกรอบ มีเส้นใบออกจากโคนใบ 3 เส้นยาวตลอดจนถึงปลายใบ ใบด้านล่างเป็นคราบขาวๆ ยอดอ่อนมีสีแดง ดอก ออกเป็นช่อแยกแขนงที่ปลายกิ่ง ดอกขนาดเล็ก กลีบเลี้ยง 6 กลีบ เรียง 2 ชั้น ชั้นละ 3 กลีบ แต่ละกลีบรูปไข่ ปลายแหลม มีขนนุ่มหนาแน่น ไม่มีกลีบดอก ดอกมีกลิ่นเหม็น ผล ผลมีเนื้อเมล็ดเดียวแข็ง รูปไข่ กลีบ ขนาดเล็ก ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ผิวเกลี้ยงเป็นมัน มีคราบขาว โคนมีกลีบเลี้ยงหุ้มอยู่ ผลอ่อนสีเขียวประขาว เมื่อสุกมีสีดำ เมล็ดรูปไข่

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบขึ้นกระจายในป่าดิบทั่วไป

การใช้ประโยชน์

งานสมุนไพร

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมกราคม – เมษายน ให้ดอกสีเหลืองอ่อน หรือเขียวอ่อน